

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 28 maart 1997 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen", heeft op 8 april 1997 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vervangen bij de wet van 4 augustus 1996, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

"Voor de beoogde activiteiten (kermissen, carnavals, muziektfestivals, fuiven en andere bijzondere feesten of festiviteiten) is het technisch niet mogelijk om de in het koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde geluidsnormen na te leven, zonder het opzet van de activiteit in het gedrang te brengen; omwille van de rechtszekerheid is het dan ook belangrijk om zo spoedig mogelijk de bepalingen van dit koninklijk besluit aan te passen.

De beoogde activiteiten worden voornamelijk in de lente- en zomerperiode georganiseerd; om de organisatoren van deze activiteiten aan deze nieuwe bepalingen te onderwerpen is het dan ook noodzakelijk om dit besluit tijdig kenbaar te maken."

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit strekt ertoe, in het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen, "bijzondere bepalingen

.../...

voor het Vlaamse Gewest" in te voegen luidens welke, voor kermissen, carnavals, muziektfestivals, fuiven en andere bijzondere feesten of festiviteiten, kan worden afgeweken van de in dat koninklijk besluit vastgestelde normen.

Volgens het ontworpen artikel 4bis, § 1, van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 (artikel 1 van het ontwerp) gelden de in de artikelen 2, 3 en 4 bepaalde geluidsnormen niet op voorwaarde dat het bevoegde college van burgemeester en schepenen vooraf een schriftelijke toestemming heeft verleend voor de bedoelde activiteit, eensdeels, en op voorwaarde dat de muziek niet wordt geproduceerd in een inrichting die overeenkomstig de indelingslijst gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, als hinderlijk is ingedeeld, anderdeels.

Voorts bepaalt het ontwerp dat de overtredingen van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 worden opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 58 van het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 (ontworpen artikel 4bis, § 2).

BEVOEGDHEID EN RECHTSGROND

1. Overeenkomstig artikel 6, § 1, II, eerste lid, 1º, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen behoort "de bescherming van het leefmilieu ... alsmede de strijd tegen de geluidshinder" tot de bevoegdheid

.../...

van de gewesten. Op het vlak van de bevoegdheidsverdeling doet de ontworpen regeling derhalve geen problemen rijzen.

2. Luidens artikel 1, eerste lid, 2°, van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder kan de Koning (lees thans : de gewestregering) "het veroorzaken van bepaalde soorten lawaai aan restrictiemaatregelen onderwerpen en onder meer de duur van het veroorzaken van lawaai beperken". Artikel 9, § 1, eerste lid, draagt aan de Koning (de gewestregering) de bevoegdheid op om de ambtenaren aan te wijzen die moeten toezien op de naleving van de wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

In zoverre het ontworpen artikel 4bis voorziet in de mogelijkheid tot afwijking van de in het koninklijk besluit van 24 februari 1977 bepaalde geluidsnormen (paragraaf 1) en toezichtsambtenaren aanwijst (paragraaf 2), vindt het rechtsgrond in de vermelde bepalingen van de wet van 18 juli 1973.

Die wet blijkt evenwel geen rechtsgrond te bieden voor de ontworpen regeling in zoverre ze aan "het bevoegde college van burgemeester en schepenen" van de betrokken gemeente opdraagt om voor de bedoelde activiteiten toestemming te verlenen en eventueel bijzondere voorwaarden op te leggen.

Artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voorziet weliswaar in de mogelijkheid voor de gemeenschappen en de gewesten om de

.../...

overheden van de provincies en de gemeenten te belasten met de uitvoering van de decreten en de reglementen, doch die opdracht moet uitgaan van het bevoegde orgaan van de gemeenschappen en de gewesten, met name van de decreetgever. Bij ontstentenis van een uitdrukkelijke wettelijke of decretale bepaling in die zin, moet derhalve worden vastgesteld dat de Vlaamse regering niet de bevoegdheid heeft om aan de gemeentelijke overheden de in het ontwerp bedoelde taak op te dragen (1).

Rekening houdend met de voorgaande opmerking, zal het ontwerp grondig moeten worden omgewerkt. Mede gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, onthoudt de Raad van State zich er bijgevolg van het ontwerp verder te onderzoeken.

(1) Zie in dezelfde zin o.m. het advies L. 24.545/8 van 15 juni 1995 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende nadere regelen betreffende de landinrichting" en het advies L. 24.848/8 van 18 januari 1996 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	Y. MERCHIEERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.